

Prima instanță: Jud. Centru, mun. Chișinău (jud. A. Catană)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, S. Gîrbu, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

7 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Grigore Friptuleac, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Friptuleac împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la obligarea recalculării și achitării restanțelor la salariu, a diferenței neachitate la salariu cu titlu de ajutor material, eliberarea unui nou certificat de salarizare și a unui nou certificat pecuniar, achitarea diferenței neplătite la pensie, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Grigore Friptuleac și s-a menținut hotărârea din 22 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 4 martie 2011 Grigore Friptuleac, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la obligarea recalculării și achitării restanțelor la salariu, a diferenței neachitate la salariu cu titlu de ajutor material, eliberarea unui nou certificat de salarizare și a unui nou certificat pecuniar, achitarea diferenței neplătite la pensie, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, întru convingerea corectitudinii stabilirii și achitării pensiei, a solicitat de la Direcția generală pază de stat, în prezent, Întreprinderea de Stat „Servicii pază”, și de la Ministerul Afacerilor Interne un șir de documente și acte în acest sens, iar în urma verificării documentelor primite și consultării cu mai mulți specialiști, a constatat că pârâții i-au încălcat grav drepturile salariale, fapt care ulterior a influențat negativ la stabilirea cuantumului pensiei primite pe linia Ministerului Afacerilor Interne, diminuându-i esențial mărimea pensiei.

În opinia reclamantului plățile pentru orele lucrate suplimentar în afara graficului de serviciu, precum și ajutorul material acordat nu au fost calculate corect, iar pentru lucrul

prestat în zilele de odihnă și sărbători nu a fost remunerat suplimentar. Mai mult, plățile primite pentru orele lucrate suplimentar nu au fost reflectate în certificatele de salarizare și cel pecuniar, din care cauză Secția de pensionare a Direcției generale pază de stat a Ministerului Afacerilor Interne nu le-a inclus în calculul pensiei.

A relatat că, la data de 2 decembrie 2010 s-a adresat la Ministerul Afacerilor Interne și Direcția generală pază de stat a Ministerul Afacerilor Interne cu cerere prealabilă, prin care a solicitat recalcularea pensiei primite pe linia Ministerului Afacerilor Interne, achitarea diferenței la pensie, recalcularea și achitarea restanței la salariu și a diferenței neachitată la salariu cu titlu de ajutor material, precum și eliberarea certificatelor de salarizare și pecuniar noi (după recalculare), însă prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 22/F461 din 28 februarie 2011 i s-a refuzat.

Grigore Friptuleac a specificat că, ajutorul material primit în perioada decembrie 2008 - decembrie 2009 a fost calculat greșit, în calcule nefiind incluse toate plățile primite în această perioadă, inclusiv și cele cu caracter compensatoriu, iar în consecință i-a fost diminuat esențial mărimea pensiei.

Grigore Friptuleac a solicitat obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a-i recalcula cuantumul pensiei primite pe linia Ministerului Afacerilor Interne, cu includerea în calcule a plăților primite în ultimul an de serviciu în organele afacerilor interne pentru orele lucrate suplimentar în afara graficului de serviciu, pentru lucrul prestat în zilele de odihnă și în zilele de sărbători, precum și din contul ajutorului material recalculat, de a-i achita diferența neachitată la pensie din cauza neincluserii în calcul a plăților primite lunar pentru orele lucrate suplimentar, lucrul prestat în zilele de odihnă și în zilele de sărbători, precum și din contul ajutorului material recalculat și obligarea Întreprinderii de Stat „Servicii pază” de a-i recalcula și achita restanțele la salariu, inclusiv și pentru orele lucrate suplimentar în perioada anilor 2003-2009 și pentru lucrul prestat în zilele de odihnă și în zilele de sărbători, conform tabelelor de pontaj, de a-i recalcula și achita diferența neachitată la salariu cu titlu de ajutor material, acordat în ultimul an de serviciu în cadrul Ministerului Afacerilor Interne (decembrie 2008 - decembrie 2009), cu includerea în calcul a tuturor plăților primite în această perioadă, inclusiv și celor cu caracter compensatoriu, plătite până la data achitării ajutorului material, de a-i elibera un certificat de salarizare nou în locul celui eliberat anterior pentru stabilirea pensiei, în care să fie incluse toate plățile primite în ultimul an de serviciu în organele afacerilor interne (decembrie 2008-decembrie 2009), inclusiv și adaosurile la salariu pentru orele lucrate suplimentar și de a-i elibera un certificat pecuniar nou, în care să fie reflectate corect toate plățile, care i-au fost stabilite în ultimul an de serviciu și încasarea în mod solidar din contul pârâților a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul Grigore Friptuleac și-a concretizat cerințele, solicitând obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a-i achita diferența neplătită la pensie în mărime de 86 962, 35 de lei pentru perioada 24 decembrie 2009 – 30 septembrie 2015, conform raportului de expertiză nr. 1466 din 29 septembrie 2015, de a-i calcula și achita diferența neplătită la pensie, reieșind din suma de 3 704,24 de lei, stabilită conform raportului de expertiză nr. 1466 din 29 septembrie 2015, la data de 1 aprilie 2015, pentru perioada 1 octombrie 2015 până la executarea hotărârii judecătorești, reieșind din pct. 8 al Hotărârii Guvernului RM nr. 293 din 14 martie 2016 cu privire la indexarea prestațiilor de asigurări sociale și a unor prestații sociale de stat, repararea prejudiciului

moral în mărime de 10 000 lei, a cheltuielilor de judecată în mărime de 6 074, 58 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 8 000 de lei.

Prin hotărârea din 22 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău acțiunea depusă de către Grigore Friptuleac a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 6 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Grigore Friptuleac, s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să achite lui Grigore Friptuleac diferența la pensia neachitată în mărime de 86 962, 35 de lei pentru perioada 24 decembrie 2009 – 30 septembrie 2015, să calculeze și să achite lui Grigore Friptuleac pensia în mărime de 3 704, 24 de lei pentru perioada de la 1 octombrie 2015 și au fost încasate din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Grigore Friptuleac cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8 000 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, s-a casat decizia din 6 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a trimis cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Grigore Friptuleac și s-a menținut hotărârea din 22 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

La data de 24 august 2018, Grigore Friptuleac, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu a declarat recurs împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor au interpretat eronat normele de drept material și procedural. Mai mult, au dat apreciere greșită probelor și circumstanțelor, care au importanță pentru soluționarea corectă a pricinii. Respectiv, hotărârile emise nu au putere de convingere, și sunt nemotivate în sensul art. 6 CEDO.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin referința depusă la data de 10 octombrie 2018 Ministerul Afacerilor Interne a solicitat ca recursul declarat să fie considerat inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 24 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Grigore Friptuleac, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Grigore Friptuleac, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Grigore Friptuleac, reprezentat de avocatul Valeriu Dumitriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu